

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010065
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2518010065.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému O. K., narodenému dňa XX. K. XXXX v N., trvalé bydlisko mesto N., toho času na slobode na adrese N., W. č. X (telefonické kontakty XXXX XXX XXX alebo XXXX XXX XXX), trestne stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného O. K. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 5. septembra 2018, č. k. 16T/20/2018 -126, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. K. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 5. septembra 2018, č. k. 16T/20/2018 -126 bol obžalovaný O. K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, pričom takéhoto protiprávneho konania sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že „dňa 02.10.2017 v čase od 11:42 hodiny do 11:45 hodiny v Piešťanoch na ulici Nitrianskej 7553/18 v obchodnom dome Aupark z predajne Orange, nachádzajúcej sa na prízemí obchodného centra, odcudzil zo stojana vystavený tovar na predajnej ploche, a to voľne položené hodinky zn. HUAWEI WATCH 2, čiernej farby, čím spôsobil HTK Invest s.r.o., Dr. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 47136316, škodu vo výške 299,- Eur“.

Okresný súd za to obžalovanému O. K. podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l) písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3, § 43 Tr. zák. uložil ďalší trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) okresný súd obžalovaného zaviazal (resp. obžalovanému uložil povinnosť) nahradiť poškodenej spoločnosti HTK Invest s.r.o., Dr. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 47136316, škodu vo výške 299 Eur.

Okresný súd predmetný rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 126-131 spisu nasledovne (citácia):

„Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 7. marca 2018 obžalobu sp. zn. Pv 63/18/2204 (ďalej len obžaloba) na O. K. (ďalej len obžalovaný) pre skutok opísaný v obžalobe, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 5. septembra 2018 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. V dôsledku tohto vyhlásenia súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda dopytoval obžalovaného, pričom tento na všetky položené otázky odpovedal súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Na podklade vyššie uvedeného súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásil uznesenie, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o jeho vine. Zároveň súd rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

K dokazovaniu

S poukazom na súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného vykonával súd na hlavnom pojednávaní len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody, v rámci ktorého vypočul obžalovaného a oboznámil čítaním listinné dôkazy založené v spise. Pri hodnotení pritom súd prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané.

Z výsluchu obžalovaného k jeho osobným a majetkovým pomerom vyplynulo, že je slobodný, bezdetný a nemajetný. Doteraz nebol nikde zamestnaný, naposledy bol evidovaný na úrade práce do apríla 2018, kedy bol vyradený pre nespoluprácu. Žil zo sociálnych dávok. Ako motív spáchania trestnej činnosti obžalovaný uviedol nedostatok finančných prostriedkov na svoju obživu. Dodal, že je závislý na drogách, v minulosti užíval pervitín a marihuanu, naposledy užil tieto návykové látky v júni 2018. V minulosti mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie, vykonal ho asi pred piatimi rokmi. Čo sa týka nároku na náhradu škody, tento nárok uznáva a je ochotný škodu poškodenej spoločnosti nahradiť. V záverečnej reči uviedol, že mu je skutku ľúto a bol by rád, keby mu súd opätovne uložil ochranné protitoxikomanické liečenie.

Z odborného vyjadrenia spoločnosti Orange Slovensko a.s. ohľadom hodínok zn. HUAWEI WATCH 2 vyplynulo, že ku dňu 2.10.2017 ich hodnota predstavovala sumu 299 Eur. Z registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 14 krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody, naposledy mal pevný výstup 9.6.2017, kedy vykonal súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky v strednom stupni stráženia, ktorý mu bol uložený vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/59/2014 za prečiny krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona, krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Naposledy bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo 6.7.2018, sp. zn. 0T/18/2018, právoplatným a vykonateľným 6.7.2018, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 štyri mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Skutok spáchal 3.7.2018. Výkon trestu mu bol nariadený 6.7.2018, nastúpil ho v ten istý deň predvedením.

Zo správy ZVJS vyplynulo, že obžalovaný aktuálne vykonáva od 03.07.2018 vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody s tým, že pevný výstup má 3.11.2018.

Z hodnotiacej správy ÚVV Leopoldov vyplýva, že obžalovaný je slobodný, bezdetný, pôvodným povoláním manipulačný robotník, pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bol bez pracovného pomeru, trvale bytom N.. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov bol predvedený zo slobody 06.07.2018. Jeho správanie a vystupovanie počas výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, vyskytli sa u neho nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku - sebapoškodil sa porezaním na predlaktí ľavej ruky, za čo bol i disciplinárne riešený. Aktuálne sa javí byť jeho správanie a vystupovanie už na prijateľnej úrovni. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. V kolektíve odsúdených konfliktu nevyhľadáva. Bol jedenkrát disciplinárne potrestaný. Počas doterajšieho výkonu

trestu nebol disciplinárne odmenený. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený v diferenciacnej skupine "B". Nie je pracovne zaradený pre nedostatok vhodných pracovných príležitostí. Vo voľnom čase preferuje sledovanie televízie, počúvanie rozhlasových relácií a čítanie kníh. Nie je členom žiadneho krúžku. Sociálny kontakt počas výkonu trestu udržiava s matkou, bratom a babkou prostredníctvom korešpondencie, má plánovanú návštevu s matkou.

Z lustrácie v systéme AVÍZO vyplynulo, že sa proti obžalovanému k 30.01.2018 iné trestné stíhanie nevedlo. Z lustrácie v databáze súdov a STA vyplynulo, že sa aktuálne voči obžalovanému už vedie ďalšie trestné konanie, konkrétne na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 7T/52/2018 pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Z lustrácie v Registri priestupkov MV SR vyplynulo, že obžalovaný bol pred spáchaním skutku 7 krát priestupkovo postihnutý, z toho tri krát za priestupky proti majetku, tri krát za priestupky proti verejnému poriadku a jeden krát bol priestupkovo postihnutý na úseku cestnej premávky.

Z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplynulo, že obžalovaný je slobodný, bezdetný. Trvalý pobyt má evidovaný v meste N..

V správe o povesti z mesta N. sa uvádza, že obžalovaný žije na území mesta N. ako osoba bez domova, že v byte na adrese W. X, Piešťany, ktorý byt patrí jeho matke, sa nezdržiava, chodí tam len sporadicky sa okúpať, najesť resp. oprat' si osobné veci. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný bol naposledy evidovaný ako zamestnanec ÚVTOS Leopoldov v 04/2017, predtým, ani potom ako zamestnanec evidovaný nebol.

K právnej kvalifikácii skutku

Prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu. Za to sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Objektom trestného činu krádeže je ochrana vlastníckych práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec, pričom cudzou vecou sa rozumie hnuiteľná vec, ktorá nepatrí páchatel'ovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel' pred útokom nemá vo svojej dispozícii.

Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel' si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami (spolupáchatel'mi). Zmocnenie sa veci z hľadiska dikcie ustanovení § 212 odseku 2 Trestného zákona predpokladá cieľnú protiprávnu aktivitu nie vo vzťahu k akejkoľvek veci, ale vo vzťahu k „cudzej“ veci, teda veci, ktorá je vo vlastníctve inej (odlišnej od páchatel'a) fyzickej alebo právnickej osoby. Trestný čin krádeže je dokonaný prisvojením si cudzej veci zmocnením sa jej. Spôsobením malej škody sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škoda pod túto hranicu bude zakladať iba priestupok podľa § 50 odsek 1 zákona o priestupkoch, ak nebudú dané okolnosti uvedené v § 212 odsek 2 písmeno a) až f) Trestného zákona. Pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva.

S poukazom na vyššie uvedený právny rozbor je zrejmé, že skutok bol v obžalobe správne právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, keďže si obžalovaný prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, konkrétne vo výške 299 Eur.

K námietke obžalovaného uvedenej v odpore, že hodnota odcudzenej veci nedosahovala sumu 299 Eur, na ktorej námietke už na hlavnom pojednávaní obžalovaný netrval, považuje súd za potrebné uviesť, že obžalovaný odcudzil vec priamo z predajne, v ktorej sa odcudzená vec v danom mieste a čase predávala práve za sumu 299 Eur. Úmysel obžalovaného tak evidentne smeroval k odcudzeniu veci v tejto konkrétnej hodnote bez ohľadu na to, za akú sumu sa taká vec predávala v tom čase v iných obchodoch prípadne na internete.

Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel', pričom konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy ním chránené. Ako motív páchania trestnej činnosti súd ustálil zisťnosť.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Zo spôsobu vykonania činu a jeho následku, okolností, za ktorých bol spáchaný, miere zavinenia a pohnútky obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému taktiež súd obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností. V prípade obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Obžalovanému naopak prirážovalo, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona).

V konečnom súčte u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad prirážajúcimi (2:1), preto v súlade s ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona došlo k modifikácii trestnej sadzby trestu odňatia slobody znížením hornej hranice o jednu tretinu, teda súd sa pohyboval pri výmere trestu odňatia slobody až do 16 mesiacov (tzv. modifikovaná trestná sadzba). Pri určovaní druhu trestu dospel súd k záveru, že je namieste obžalovanému uložiť trest odňatia slobody, nakoľko alternatívne spôsoby trestania by zjavne nevedli k dosiahnutiu účelu trestu. Rovnako dospel k záveru, že účel trestu by v tomto prípade nebol dosiahnuteľný bez jeho výkonu, preto uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. V tomto smere súd poukazuje na osobnosť obžalovaného, najmä jeho trestnú minulosť, kde z odpisu registra trestov je zrejmé, že v minulosti vykonal radu nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré ho evidentne od páchania ďalšej trestnej činnosti neodradili. Niet dôvodu sa preto domnievať, že by iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody splnil svoj účel.

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody potom súd v rámci modifikovanej trestnej sadzby uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda v strede modifikovanej trestnej sadzby, ktorý považoval súd za primeraný, spravodlivý a tiež dostatočný tak na nápravu obžalovaného, ako aj na ochranu spoločnosti. Zároveň podľa názoru súdu uložený trest zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K neuloženiu súhrnného trestu

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to

takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že aktuálne súdený skutok z 02.10.2017 so skutkom z 3.7.2018, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený Okresným súdom Piešťany vo veci OT/18/2018, netvorí zbiehajúcu sa trestnú činnosť (nejde o viacčinný súbeh trestných činov), lebo takému posúdeniu oboch skutkov bráni trestný rozkaz vydaný v tejto trestnej veci (16T/20/2018), ktorý bol obžalovanému podľa pripojenej doručky doručený osobne 22.3.2018. Doručený trestný rozkaz má účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku. Na uvedenom nič nemení fakt, že uvedený trestný rozkaz bol prednesením obžaloby zrušený, lebo už doručený trestný rozkaz upozornil obžalovaného na jeho negatívne správanie. Tento okamih (22.3.2018) tak tvorí medzi oboma skutkami medzník, ktorý bráni ich vzájomnému posúdeniu ako zbiehajúcich sa trestných činov s následným uložením súhrnného trestu. Skutok spáchaný 3.7.2018, teda po 22.3.2018, t. j. po doručení trestného rozkazu vydaného v tejto veci, predstavuje tzv. nepriamu recidívu. V tejto trestnej veci tak obžalovanému patrí podľa § 43 Trestného zákona ďalší (samostatný) trest.

K výrokom o náhrade škody

S týmto trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie (konanie o náhrade škody), kde si nárok na náhradu škody poškodený riadne a včas uplatnil. Keďže ohľadom nároku nevyplynuli žiadne pochybnosti, súd poškodenej spoločnosti uplatnený nárok priznal. Pre úplnosť treba uviesť, že nárok na náhradu škody obžalovaný na hlavnom pojednávaní uznal čo do dôvodu aj výšky.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný O. K., pričom pri úkone prítomný prokurátor sa výslovne vzdal práva podať proti rozsudku odvolanie v neprospech obžalovaného.

Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného O. K., odôvodneného dňa 10. septembra 2018 jeho obhajkyňou JUDr. Danielou Mašánovou v rozsahu č. I. 133 - 135 spisu vyplýva nasledovné (podstatné citácie):

„Trest, ktorý mi súd uložil, považujem za neprimerane prísny. Odvolaním sa domáham uloženia miernejšieho trestu, a myslím si, že mal mi byť uložený súhrnný trest podľa § 42 Trestného zákona.

Súd sa nedostatočne zaoberal jednotlivými hľadiskami odôvodňujúcimi uloženie tohto neprimeraného trestu.

Pokiaľ ide o otázku viny, ja som v zmysle § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že som vinný zo spáchania skutku, ktorý mi je kladený za vinu, a taktiež som sa vyjadril, že som ochotný uhradiť poškodenej spoločnosti HTK Invest s.r.o. Bratislava spôsobenú škodu vo výške 299,-€. K trestnému činu, ktorý mi je kladený za vinu, som sa doznal. Nepopieram, že som ho spáchal. Úprimne ľutujem, že som sa dopustil tohto skutku.

Mám za to, že v mojom prípade súd pochybil, keď mi neuložil súhrnný trest. Je nepochybné, že predmetný skutok som spáchal dňa 02.10.2017, teda skôr ako som bol odsúdený za iný skutok trestným rozkazom vydaným na Okresnom súde v Piešťanoch a to dňa 06.07.2018 pod sp. zn. OT 18/2018. Za tento skutok zo dňa 02.10.2017 síce bol vydaný trestný rozkaz Okresným súdom v Piešťanoch sp. zn. 16 T 20/2018 zo dňa 08.03.2018, avšak proti tomuto trestnému rozkazu som v zákonnej lehote podal odpor. Teda tento trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť. Podľa § 355 ods. 10 Tr. poriadku, ak bol podaný odpor v lehote, trestný rozkaz sa prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní ruší. Na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde v Piešťanoch dňa 05.09.2018 prokurátor predniesol obžalobu, a po vykonanom dokazovaní súd vyniesol rozsudok, ktorý týmto podaním napádam. Teda nastala situácia, že predmetný trestný rozkaz OS Piešťany sp. zn. 16 T 20/2018 zo dňa 08.03.2018 nenadobudol povahu odsudzujúceho rozsudku, následne som bol odsúdený za iný trestný čin ďalším trestným rozkazom OS Piešťany č. k. O T 18/2018 zo dňa 06.07.2018. Až po tomto odsudzujúcom

rozhodnutí - trestnom rozkaze som bol odsúdený napádaným rozsudkom OS Piešťany za skutok zo dňa 02.10.2017.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest. Podľa môjho názoru mal súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušiť výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 06.07.2018 sp. zn. O T 18/2018, a uložiť mi súhrnný trest.

Podľa ust. §-u 34 Trestného zákona - je účelom trestu ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestnej činnosti, pričom táto ochrana sa realizuje formou trestnej represie (tým, že sa páchatel'ovi zabráni v páchaní trestnej činnosti), individuálnej prevencie (tým, že sa vytvoria podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život) a generálnej prevencie (tým, že sa iní odradia od páchania trestnej činnosti). Pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu vyjadrenej stupňom spoločenskej nebezpečnosti, ktorá je rozhodujúca pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Treba zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má prispieť k polepseniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Treba si uvedomiť, že neprimerané tresty vedú k zatrpknutosti. Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Myslím si, že trest, ktorý mi súd uložil napadnutým rozsudkom, sa mi zdá neprimerane prísny a neadekvátny trest, ktorý je v zrejmom nepomere k všetkým zákonným zásadám uvedených v § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, ktoré ovplyvňujú súd pri rozhodovaní o výmere trestu, nakoľko by represívna zložka trestu nezodpovedala účelu trestu. Uvedomujem si, že moje protiprávne konanie nebolo správne, úprimne som to aj oľutoval. Som si vedomí, že musím za to znášať aj dôsledky - teda prísnejší trest, avšak ten čo mi bol vymeraný napadnutým rozsudkom, považujem za neprimerane prísny. Myslím si, že i trest miernejší - nepodmienečný, avšak súhrnný, si splní svoj prevýchovný účel.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Piešťanoch sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku s akcentom na právny názor, že i trest odňatia slobody uložený obžalovanému považuje za zákonný, spravodlivý a primeraný.

Obžalovaný O. K. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnil, upovedomenie o tomto procesnom úkone prevzal v zákonom predpísanej lehote. Predložil síce doklad o svojej práceneschopnosti zo dňa 28. mája 2019, ale z tohto jasne vyplýva, že má povolené denné vychádzky. Čo je však najpodstatnejšie, a z ktorého dôvodu odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, obžalovaný nesplnil zákonný predpoklad plynúci z ustanovenia § 120 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby.

Obhajkyňa obžalovaného O. K. v procesnom konaní pred druhostupňovým súdom zotrvala na návrhovom prednese v kontexte s vyššie špecifikovanými písomnými dôvodmi odvolania obžalovaného a v konečnom dôsledku sa domáhala toho, aby odvolací súd uložil obžalovanému miernejší súhrnný trest odňatia slobody.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť

a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného O. K. nie je dôvodné.

Okresný súd Piešťany predovšetkým zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné pre správne meritórne rozhodnutie vo veci samej, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por.).

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Piešťany bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd I. stupňa postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor i obhajca na hlavnom pojednávaní následne vyjadrili súhlas s tým, aby súd I. stupňa prijal jeho vyhlásenie. Po takomto zistení súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, a to bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď skutok právne posúdil zhodne s podanou obžalobou (formálne i materiálne boli naplnené všetky zákonné znaky prečinu krádeže § 212 ods. 1 Tr. zák.).

Nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní neboli žiadne pochybnosti o vine obžalovaného v rozsahu citovanej obžaloby, v ďalšom súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie len k výrokom o treste a náhrade škody. Obžalovaný jednoznačne konal ako trestne zodpovedný páchatel' v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy ním chránené. Ako motív páchania trestnej činnosti okresný súd správne ustálil jeho zištnosť. Vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Tr. zák., pretože zo spôsobu vykonania činu a jeho následku, okolností, za ktorých bol spáchaný, miere zavinenia a pohnútky obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Následne okresný súd vo vzťahu k obžalovanému O. K. správne ustálil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Potom zákonným postupom, zrejším aj z ustanovenia § 38 ods. 3, § 43 Tr. zák., v konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m), § 43 ods. Tr. zák., dôvodne uložil obžalovanému ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe v primeranej výmere osem mesiacov (pri výmere trestu odňatia slobody až do tzv. modifikovanej maximálne prípustnej trestnej sadzby 16 mesiacov - v danom prípade existovali 2 poľahčujúce okolnosti a 1 priťažujúca okolnosť, teda prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, aby sa mohla znížiť horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák.).

Súd I. stupňa v postupe svojho konania dôsledne vyhodnotil osobu obžalovaného O. K. ako subjekt trestného konania, ktorý bol v minulosti doposiaľ štrnásťkrát súdne trestaný (v jeho osobe sa jedná o recidivistu, a to aj špeciálneho vo vzťahu k trestnej činnosti majetkového charakteru), drogovovo závislý. Miernejšia sankcia tak v danom prípade zo zákona neprichádzala do úvahy.

Prísnejšiu sankciu odvolací súd obžalovanému (ako špeciálnemu recidivistovi úmyselnej trestnej činnosti majetkového charakteru) uložiť nemohol z dôvodu nedostatku odvolania prokurátora, ktoré by bolo podaného v jeho neprospech.

Uložený trest napriek tomu vo svojej podstate obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

Na margo odvolacieho argumentu, predneseného odvolateľom vo vzťahu k údajnej potrebe ukladania súhrnného trestu, odvolací súd konštatuje rovnako správne hodnotiace závery prvostupňového súdu. Aktuálne súdený skutok z 2. októbra 2017 so skutkom zo dňa 3. júla 2018, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený Okresným súdom Piešťany vo veci OT/18/2018, netvorí zbiehajúcu sa trestnú činnosť (nejde o viacčinný súbeh trestných činov), lebo takému posúdeniu oboch skutkov bráni trestný rozkaz vydaný v tejto trestnej veci (16T/20/2018), ktorý bol obžalovanému podľa pripojenej doručky doručený osobne 22. marca 2018. Doručený trestný rozkaz má účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku. Na uvedenom nič nemení fakt, že uvedený trestný rozkaz bol prednesením obžaloby zrušený, lebo už doručený trestný rozkaz upozornil obžalovaného na jeho negatívne správanie. Tento okamih (22. marca 2018) tak tvorí medzi oboma skutkami medzník, ktorý bráni ich vzájomnému posúdeniu ako zbiehajúcich sa trestných činov s následným uložením súhrnného trestu. Skutok spáchaný 3. júla 2018, teda po 22. marca 2018, t. j. po doručení trestného rozkazu vydaného v tejto veci, predstavuje tzv. nepriamu recidívu. Preto bol v posudzovanej trestnej veci obžalovanému zákonným spôsobom podľa § 43 Trestného zákona uložený ďalší (teda samostatný) trest.

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný O. K. podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Keďže výrok prvostupňového súdu pojednávajúci o adhéznom konaní (§ 287 ods. 1 Tr. por.) je správny a zákonný, odvolací súd si v týchto súvislostiach argumenty okresného súdu bez akýchkoľvek disproporcií a pripomienok osvojil (obžalovaný napokon výrok adhézneho konania nenamietal).

Nezistiac preto žiadne podmienky na zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného O. K. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.